

Cziczó Attila:

WEEKEND

tragikomédia

©2015

www.cziczo.hu

William Shakespeare: Macbeth c. műve alapján¹

---

¹ Magyarul Kállay Géza fordítását olvastam.

szereplők:

Márta

Letti

Ditke

3 boszorkány

(Három boszorkány jövendöl.)

D.BOSZORKÁNY   Hárman vagyunk. Hála a jó isteneknek!
Mennydörög?

M.BOSZORKÁNY   Sötétlik. S ha nap kél éj után,
Fényutat fúr magának, s a fellegeknek
legyez párat.

L.BOSZORKÁNY   A ködgomolyag?

D.BOSZORKÁNY   Nézz bután,
Te bárgyú szépség!

M.BOSZORKÁNY   Kacagok.

L.BOSZORKÁNY   Szólt a vén rút.

D.BOSZORKÁNY   Vén vagyok. Ám rút, ki mondja!

M.BOSZORKÁNY   Ott a tisztás!

L.BOSZORKÁNY   A mocsár megett? Búze elúz, orrba fúrt.

D.BOSZORKÁNY   Ne szagolj, ne lélegezz, ne szólj száj, ne láss!
Hív a varangy.

M.BOSZORKÁNY   (nevet)

L.BOSZORKÁNY   A varangy hív? És jön Macbeth!

D.BOSZORKÁNY   Ugyan! Az évek telnek, az ember felnőtt.
Cawdor thánja, a dán királyfi, Capulet:
A régmúlt már. Máma ma van.

M.BOSZORKÁNY   És ezelőtt
A tegnap sem múlt volt, csak a múlt holnapja.

L.BOSZORKÁNY   Okosabb vagy, mint én buta.

D.BOSZORKÁNY   Aki kapja, marja!

M.BOSZORKÁNY   Jön az úton, négy keréken, két leány jön.

L.BOSZORKÁNY   Üdv néked, Márta, mocsári vár új ura!

D.BOSZORKÁNY   Rossz a sorrend, rémszépségem! Teljesüljön
Szép sorjában jövendőd! Elsőként fura

Ajándék lesz jussa Mártának. Aztán a vár.
M.BOSZORKÁNY S harmadiknak a fájdalmas büntetés jut:
Az élet kihal, s helyén csak az a mocsár!
L.BOSZORKÁNY Az élet kihalt, kihalt élet!
D.BOSZORKÁNY Köss alkut!
BOSZORKÁNYOK Három nővér jósol jövendőt, jövendőt.
Rút a rút, s szép a szép. Rút a szép. Szép a rút.
Rútszép. Széprút. Háborút hoz el. Kettőt.
M.BOSZORKÁNY Egyet.
BOSZORKÁNYOK (csend) Egyet! De világvége háborút!
Ki harcol a másik ellen, mind elpusztul!
Ki legyilkol egy másikat, mind elpusztul!
D.BOSZORKÁNY Kígyót meleng keblén az ártatlan bűnös.
Hüllő barát, elárulja! Véres vétke:
Fröccsen a vér, koponya roppan! Különös,
Hisz keblén melengeti gyilkosát Ditke!
L.BOSZORKÁNY Gyáva gyávasága agyvelejéhez szól:
Lukat vájok, folyj el! Te emberfeletti
Góg, embertelen önzés: mily csúcsra vágysz?
Dörrenés! Füstgomoly! Így pusztul majd Letti.
M.BOSZORKÁNY Márta mocsárba fúl! Bele a mocsárba.
A természet elnyeli őt, nincs visszaút!
Tüdejébe sár és iszap... A picsába!
BOSZORKÁNYOK A három vészmadár rút és szép, szép és rút!
Három halott jó három ember képében?
Élnek! Embertelen, haláli békében.

2.

(Egykor elegáns, tágas, mára megkopott, koszos, poros ház valahol vidéken. Letti és Ditke lépnek be a nappaliba.)

LETTI Kinek a vére hagyta a foltot?
DITKE Anyám vérzett abban a szobában. Ott halt meg, a postás karjaiban. Háromszor.
LETTI Háromszor?
DITKE Háromszor.
LETTI Mint Mátyás király!
DITKE Nem ő. A testvére, Hunyadi László.
LETTI Őt nem ismerem. (csend) És hogyan?
DITKE Háromszor sújtott le a bakó.
LETTI Az anyjára?
DITKE Nem. Lászlóra.
LETTI Aha...
DITKE Anyámnak leállt a szíve, elernyedte. Majd hirtelen felkiáltott, hogy szabadság! De újból elhalt. Ám valahonnét erőt gyűjtött, s másodjára feltámadva, utolsó leheletével azt suttogetta, hogy pitét.
LETTI Pitét?
DITKE Pitét!
LETTI Milyen pitét?
DITKE Nem árulta el. Kimúlt.
LETTI És miért a postás?
DITKE (mosolyog) Apám nem volt jelen.
LETTI Tipikus.
DITKE Ötvenhatban anyám volt a falu legnagyobb ellenállója. Egy szovjet tank elé állt, az pedig belelőtt.
LETTI Ötvenhat ilyen volt.
DITKE Ilyen. Kurva komcsik!

LETTI Nekem tetszik ez a hely. Csak messze van mindentől. Vonat van?

DITKE Vonat nincs.

LETTI Végül is nem baj, mert sose járok azzal.

DITKE Csak autóval, ugye?

LETTI Ühüm. (csend) És miért maradt ott a folt?

DITKE Lemoshatatlan.

LETTI Furcsa.

DITKE Az aljasul legyilkoltak vérének nem lehet lemosni.

LETTI Sohasem.

DITKE Ülünk le!

(Ditke egy párnát tesz maga alá.)

DITKE Párna nélkül már nem tudok ülni. Megöregedtem...

LETTI (leül) Megöregszünk...

DITKE (csend) Örülök, hogy jöttetek! Házamra a két szerelmes mindég derűt hoz... Még együtt vagytok, ugye?

LETTI Hívattál minket, szó nélkül jöttünk. De miért?

DITKE Majd később elmondom. Márta merre van?

LETTI Kipakol, bepakol. Ha győzi! Megnézzem?

DITKE Felesleges. Márta megoldja egyedül. Jól vagytok?

LETTI Nagyon szeret. Jó mellette lenni!

DITKE Márta ilyen. Mint hatalmas hadvezér, szeretetével lelkesíti hadait!

LETTI (csend) Nem kéne mégis lemosni?

DITKE Mit?

LETTI A vért.

DITKE Az már ott marad, míg élek. Majd ha a háznak új gazdája lesz, dönthet másként! Csak a mocsár ne lenne! Értékcsökkenő.

LETTI Mocsár is van?

DITKE Hátul. A határig. Undorító lárva. Be kell tömni.

LETTI Az nehéz munka.

DITKE Minden munka nehéz.
 LETTI Azt én nem tudhatom. (csend) Márta nagyszerű ember.
 DITKE Márta szerencsés
 LETTI Márta bátor.
 DITKE Márta kiváló.
 LETTI Márta nemes.
 DITKE Márta hűséges.
 LETTI Márta fenséges.
 DITKE Márta erős.
 LETTI Márta figyel.
 DITKE Márta lát.
 LETTI Márta jó.
 DITKE (csend) Ésatöbbi, ésatöbbi...
 LETTI Hol van már?
 DITKE Ne félj, jön hamarost. Csak a gibbonokkal ne álljon szóba!
 Innál valamit, drágám?
 LETTI Pitét ennék, ha lenne!
 DITKE Kóla van. És limonádé. Pite nincs. De sütök.
 LETTI Nem kell. Kik azok a gibbonok?
 DITKE (csend) Sok szoba van a házban.

(Belép Márta, s egyből belevágja magát az egyik fotelba.)

MÁRTA Hulla vagyok.
 LETTI Sok itt a szoba.
 DITKE Nem győzöm.
 LETTI Mi győznénk!
 MÁRTA Letti, kérlek!
 LETTI Amikor új helyre költözünk, persze annyira sokszor még nem esett meg velünk ez az örömteli eset, de minden alkalommal, még az első héten mindegyik szobában csináljuk.
 MÁRTA Letti!
 LETTI Meg a konyhában, fürdőben, spájzban...
 DITKE Vége a leltárnak, vagy várjak még a budira is?

MÁRTA Elnézést!
DITKE Innál valamit? Kóla, limonádé, pite?
MÁRTA Pite?
DITKE Kevésbé iható, plusz megsütve sincs még. De ha te is arra vágysz...!
LETTI Én szeretnék.
MÁRTA Nem kell sütnöd, Ditke! Hamarosan indulunk, egy kóla jó lesz.
DITKE Miért mentek? Azt hittem, maradtok hétvégére!
MÁRTA Nem akarunk zavarni.
LETTI Nekem lenne kedvem. (Mártának) Jöttek a gibbonok?

(Márta kérdően néz Ditzkére.)

MÁRTA Nem jöttek. Ditke, még mindig?
DITKE Örüljünk! Legalább máma a gibbonokat nem eszi ide a fene.
MÁRTA Szerencsétlen nincstelenek. Ha a te és a hozzád hasonló hozzáállása nem változik, összeomlik ez a világ.
DITKE Simogasd őket, etesd, ruházd, engem aztán nem érdekel, de az én életembe nem férnek bele bizonyos bőrárnyalat felett.
MÁRTA Utálom, amikor játszod a kirekesztőt, miközben aranylelked van.
DITKE Téged elfogadlak. A kis szöszidet is. De az orrom túlságosan is kifinomult a majmokkal szemben.
LETTI Milyen majmok?
MÁRTA És mindketten emberek vagyunk, a kiválasztott faj tagjai.
DITKE Akkor megbeszéltük. Hozok innivalót, aztán befűtök a szobádban.

(Ditze kimegy.)

LETTI (feszült csend) Azt hittem, már be sem jössz! Játszottam a hülye fapinát, nagyanyád be is szopta.

MÁRTA Nem a nagyanyám.

LETTI Leszarom. De ezt a *mindjárt-sírok-olyan-rossz-a-kedvem* hangulatot most fejezd be!

MÁRTA Kellemetlen, ahogy ti ketten viselkedtek. Emberség... Pandák... Két kiveszőben lévő szó.

LETTI Félévente kérsz tőle egy százast, az nem kellemetlen? Tudod, hogy mindent megad neked. Te vagy a hőse! Most kicsit többről van szó, mert több kell, de te is beláthatod, hogy így nem lehet tovább élni! Apám nagyon komolyan gondolja, hogy kiszáll az életemből. Klosár pucolásból pedig nem tudsz fenntartani egy háztartást, ezt te is beláthatod! Kérsz a jótévőtől kivételesen nem százat, hanem nyolcszázat, ő pedig örömmel ad.

MÁRTA Nincs senkije.

LETTI Te a *valakije* vagy. Használd egészséggel!

MÁRTA Utána megyek.

LETTI Siess! Nyolczáz oka van annak, hogy mindent elviselek belőled.

MÁRTA Kegyetlen vagy, Letti. És mégis szeretlek.

(Márta kirohan Ditke után.)

LETTI Miért ez a sors jutott nekem? Kurva vagyok. Elkúrt életem prostituáltja. Miért nem lettem férfi, aki magányosan is képes élni? Nő vagyok, igaz, nőből is a legnőbb, de egyedül nem vagyok életképes. Kaptam magam mellé egy nemtelen nőt, akit szeretek valamiért, bár tudnám miért! Leszarom. Csak legyen már valami csoda, változzon át a rossz jóra, a jó rosszra, vagy mit tudom én! Vállalnék bűnt, bármit, csak legyen miért! Legyen kiért! Bezárva élni e tehetetlen testben: rabság. Az élet színház, s benne színész minden férfi s nő. Néhány óra ugrabugra, aztán a függöny lehull, a színpad elhallgat, s a sok gyagyás meséje értelmét veszti. A

mély gondolat mélysége megtelik, s kiderül, az élet semmiről sem szól. Csak a pénz az úr! Oh, ha kapnék rengeteg pénzt, amiért megéri élni! Megnyugodnék akkor, s nem lennék ilyen zaklatott. Mert most az vagyok.

(Jönnek vissza az italokkal.)

MÁRTA Nem ismered, a Romhányi Áron...

DITKE A vacsorát Márta vállalta, de megsütöm az emlegetett pitéteket.

LETTI Nagyszerű hír.

DITKE Dönthetsz, ki mellett leszel kiskukta. Hiszen másra most nem használhatunk, szépségem.

MÁRTA Én tudom egyedül is, Ditkének segíts!

LETTI Majd nyújtom a tésztát. Jó lesz?

DITKE Igyunk!

(Ditke keresi a párnáját, de Márta ül rajta.)

DITKE A párnám kérem vissza!

LETTI Fenékig!

MÁRTA (iszik) Szomjas voltam.

DITKE (leül) Megöregedtem. El kell fogadnom, hogy közeleg a vég. Közeleg a halál. Még néhány év, s meghalok. Érzem, itt legbelül. Így szokott ez lenni bizonyos kor után. Nem baj, elfogadtam, megszoktam.

MÁRTA Ditke...

DITKE Ne szólj közbe!

LETTI Csendesen, szerelmem!

DITKE Itt ez a ház. Lányomra szállna örökségül, de neki nem adom. Megírtam a végrendeletem, halálom után tiéd lesz a ház, Márta. Közelebb vagy hozzám, mint jómagam. Szeretsz. S mert szeretsz, megkedveltelek. Ritka az őszinte ér-

zelem köreimben. (csend) S ha kimúltam, zenghet sikolyo-
tok öt szobámban, két fürdőmben, de még a kamrában is.
Bár a mai napig nehezen fogadom el sikamlós ragaszkodá-
sotokat egymáshoz. Nekem a férfi férfit jelentett, s jelent
most is. Töltsek még?

LETTI Van erősebb is?

MÁRTA Letti!

LETTI Konyak is jó lesz.

DITKE Konyakkal nem élek. Pálinka van valahol.

MÁRTA Sosem gondoltam még arra, hogy egyszer nem leszel.

DITKE Ne sírj! Mindenki pofájára nyom egy csókot Halál úrfi. Örü-
lök, hogy velem voltál életem második felében. Az volt a
jobbik, csak hogy tudd!

LETTI Hú, ez most... hirtelen volt.

MÁRTA Miért az élő zokog, s nem a leendő holt?

DITKE Nem félek a haláltól. Megöregedtem. Érzem, hogy közeleg
életem vége. Ezt a néhány évet még élvezettel megélem, de
távolabbra már nem tervezek.

MÁRTA Én félek az élettől. Nélküled.

LETTI Biztos?

DITKE Biztos.

LETTI (csend) Lesz egy házunk.

MÁRTA Jaj, Letti...

DITKE Nem kell szépítgetni, jól van ez így. Nos, már mindent lepa-
píroztam, majd keresni fog az ügyvéd. Csak azért mondtam
el, hogy tudd, mire számíthatsz.

MÁRTA Ditke... Nekem ez nem jár.

LETTI Márta, én melletted vagyok.

DITKE Letti, édes, a kedvességéd néha túl sok. Egy szív nehezen
viseli ezt a terhet.

LETTI Nincs annyi jóérzés, ami megtöltené szereteted korsóját.
Köszönjük, hogy adsz nekünk jövőt.

DITKE Ugyan!

LETTI Néztem az ajtó fölött a kirepülő fecskéket. Ők is tudják, hogy ez egy otthon, hiszen itt, a domb tetején a Menny simogatása a jutalmuk.

DITKE Szeretnek itt költeni. S a fecskék ragaszkodása jelzi, hogy itt jó a levegő. Tán azért éltem annyit, amennyit!

MÁRTA (csend) Mi ez?

DITKE Nem lennének a fecskék, már rég főbelőttem volna magam! Ott a pisztoly az ágyam mellett.

MÁRTA Mi ez a színjáték?

LETTI Márta...!

MÁRTA Két primadonna drámai párbeszédét kell végighallgatnom? Egy *románsz* főhőseitől nem lenne meglepő ily drámai prológos, de szerettem hétköznapi szűkös szókinccsével hamisan zeng nekem ez a hazai tragédia! Alakul az első felvonás, lassan leereszkedhet a függöny, de nem mehetek el szó nélkül a tény mellett: egy szerettem a halálára készül, s az én szívem ebbe beleszakad!

LETTI (csend) Shakespeare forog a sírjában, mert lefőzted drámai soraiddal, édesem! Jól vagy?

MÁRTA Nem kapok levegőt...

LETTI Vegyé!l!

DITKE Túldramatizálod, kedvesem. Az élet a halállal lesz kerek. De hol van az még! Élvezzünk minden percet, amit együtt tölthetünk! Cirmire majd vigyázz! Van még négy-öt éve az öregnek!

MÁRTA Nem tudom elfogadni, hogy egyszer már csak emlék leszel.

DITKE Fogadd el!

LETTI Segíték.

DITKE (csend) Megetetem a patkányaimat, hogy dögölne ki mind-egyik! Szegény Cirmire félttem, olyan öreg macska, kinyírják egyszer ezek a patkánydögök! (elindul) Mielőtt mentek, majd ugorjunk el a boltba, mert fogyóban a méreg! (ki-megy)

LETTI Macska is van? Nem tartjuk meg.

MÁRTA

Most kérte, hogy vigyázzak rá! Cirmi öreg macska. Tán
Ditke előtt megy el! Jobb lenne úgy...!

(Kész a vacsora. Letti és Márta terít. Ditke még nincs velük.)

LETTI Milyen pite lesz?
MÁRTA Meggyes. Azt szeretem.
LETTI Alapos szakácsnak mondanám nagyanyádat!
MÁRTA Nem a nagyanyám, már mondtam!
LETTI Talán jobb is lesz neki *odaát*, ha *emitt* egy tál pitét háromszor annyi ideig süt, mint mi egy komplett vacsorát!
MÁRTA (hallgat)
LETTI Mi van?
MÁRTA Semmi. (csend) Én ezt nem tudom felfogni. Hogy tudja ennyire természetesen közölni, hogy hipp-hopp, bekopogott az ablakán Halál úrfi? Ma még él, holnap halott? Hogy van ez?
LETTI Nem kell várni holnapig...
MÁRTA Letti!
LETTI Ha még egyszer így mondod ki a nevem, esküszöm, hogy... megemlegeted! Legyél végre *férfi*!
MÁRTA Te nem vagy eszednél!
LETTI Nagyon is eszemnél vagyok. Akkor nem voltam tiszta fejű, amikor lekötöttem magam melletted. Mikor kapom vissza végre, amit adok? Mikor adod végre, amit várok?
MÁRTA Mindent megkapsz.
LETTI (nevet)
MÁRTA Mindent megkapsz!
LETTI De mit? De mit? Nő akarok lenni, a szeretett szerető, az érzelmek vadságától megőrzülni, elalélni a szerelmem odaadásától. Mikor...?
MÁRTA Ki ne mondd!
LETTI (nevet)

MÁRTA Ki ne merészeld mondani!

LETTI Mikor nyalsz ki végre, szuka?

MÁRTA Undorító vagy!

LETTI (csend) Undorító?

MÁRTA Gonosz vagy.

LETTI Ez jobban tetszik.

MÁRTA Bántasz.

LETTI Pedig szeretgethetnék is, ugye?

MÁRTA Én szeretlek.

LETTI S én? Mennyiért szeresselek?

MÁRTA (nem érti)

LETTI Mesélj róla! Meséld el, hogyan szeretsz! Mit szeretsz bennem? Miért szeretsz? Mitől szeretsz? Mennyire szeretsz?

MÁRTA Nem tudom szavakba önteni... Nem tudom elmondani.

LETTI Akkor mutasd!

MÁRTA Hogyan?

LETTI Azért vagyok gonosz, mert belőled hiányzik a képesség a gonosszá váláshoz. Azért vagyok hangos, mert belőled nem jön elő hang. Azért bántalak, mert szeretni jobban már nem tudlak. És akarom érezni azt, amit te érzel mellettem!

MÁRTA Nem jó velem?

LETTI Az ágyban szörnyű, ha erre céloztál!

MÁRTA A szerelem nem egyenlő a szexualitással.

LETTI A szerelem maga a szexualitás.

MÁRTA Nincs igazad.

LETTI (csend) Valld be, hogy kicsit azért örülsz ennek a derült égből becsapódó égi ajándéknak!

MÁRTA Ditke jövődő halála letaglóz.

LETTI De kapsz egy esélyt az új életre. Nincs semmid, s vagyonos leszel. Hamarosan.

MÁRTA Remélem, a hamarosan ebben a helyzetben későbbet jelent! Nem tudok most erre koncentrálni.

LETTI Ez elég érdekes! Tudod, az elmúlt fél évem másról sem szólt, mint a végről, a bukásról, a csódról. Összeomlott a világod,

ezt hallgatom évszakok óta, s hirtelen nem tudsz erre koncentrálni? Drágám, tegyél gyorsan valami *mártafelettit*, mert elveszítesz: elhagylak, ha nem értenéd! (elmosolyodik) Márta, nyisd ki a piackaput, gyerünk a vásárba, vidd a bőrödöt, iziben!

MÁRTA (sóhajt)
LETTI Adj, hogy megtarthass!
MÁRTA Mit kérsz?
LETTI Változtass! Változz meg!
MÁRTA Nem tudok most erre gondolni.
LETTI Majd gondolkod rá helyetted én. (nevet) Szerelmem mértéke a várad értéke.
MÁRTA Ez csak játék, ugye?
LETTI (csend) Persze. Csak játszottam. Mert hidd el, a gondolati síkon kielégült vagyok melletted. S ez csodás, édesem!
MÁRTA (megöleli) Szeretlek. Tudom, hogy tőlem várod az irányítást, az erőt, a döntést. De hiába, mert nem vagyok alkalmas erre a feladatra.

(Kintről egy rövidke hegedűszó hallik, majd csend.)

LETTI Ez mi?
MÁRTA Ditke hegedül.
LETTI Már csak a kényszag hiányzik.
MÁRTA Miért provokálsz? Szörnyeteget csinálsz belőlem.
LETTI Azzá teszlek, amire kértél!
MÁRTA A démonom lettél. Nem akarlak elveszíteni, s ragaszkodásom lebéni. Kezedben a sorsom.
LETTI Kezemben vagy. (megmarkolja Márta haját) Megtartalak magam mellett, nem engedlek. Az enyém vagy. Mindened az enyém.
MÁRTA Fáj.
LETTI Ez a lényege a játszmának. A játszmánknak.
MÁRTA Sosem bántottalak!

LETTI Mert félsz! S nem teszel semmit ellene.
MÁRTA Nem merem.
LETTI Ím, a jelszavad, hősöm! Tettelen életed a sírba visz. Gyáva vagy, hogy értünk tegyél, ne csak magadért! Adj nekem is!

(Letti lassan belenyúl Márta bugyijába.)

LETTI Én teszek érted. Mert figyelek rád, mert fontos vagy nekem.
Pedig te vagy az első közülünk, te vezetsz, te döntesz, ugye?
MÁRTA Én nem...
LETTI A vágy gyötör, de nem érkezik el, pedig akarod te is, akarom én is. Bízzál bennem! Engedd, hogy én döntsek egyszer végre!
MÁRTA Te nem ilyen vagy...
LETTI Nem ismeresz. Sosem ismertél...

(Márta elaléltan hallgatja Lettit, majd hirtelen felugrik.)

MÁRTA Megnézem Ditzét.
LETTI (nyugodtan) Siess vissza, várlak!
MÁRTA (csend) Szeretsz?
LETTI Szeretem, hogy te engem szeretsz.
MÁRTA (elindul, majd sóhajtva megáll)
DITKE (jön be) Itt a pite.
LETTI Zamatossnak tűnik! Meggyes, ugye?
DITKE Csak a meggyes a pite. (hirtelen) Jaj, szegény patkánykáim, ma nem szenvednek kínhalált: elfelejtettem a mérgeket. Mindegy, majd este, vagy holnap inkább?
MÁRTA Együnk!
LETTI Patkányok is vannak?
DITKE Mérgezem őket, de szaporák.
LETTI Mint a gibbonok?
MÁRTA Együnk!
DITKE (nevet) Mi ez a sietség?

LETTI Gyenge jellem az unokád, Ditke.
DITKE Nem az unokám.
MÁRTA Levest? Senki?
LETTI Én nem.
DITKE Én sem.
MÁRTA Gondoltam... Húst és krumplit eszik a magyar.
DITKE Jóféle kovászos uborkával.

(Esznek.)

DITKE Miért csendesek az étkezéseink?
LETTI (teliszájjal) Nem tudom.
MÁRTA Letti!
DITKE Szeretem a hangokat. Márta, még nem kérted el pironkodva a megszokott százezredet.
LETTI (nevet)
MÁRTA Evés közben nem illik... És... Most nem érzem helyénvalónak...
DITKE Lószart nem illik. Ha most kell, szólj! Ne várd meg, míg be-krepálok!
LETTI Megvárjuk, nem?
MÁRTA Letti!
DITKE Rágós ez a hús.
LETTI Szerintem nem. (utánozza Leeloot) Csirke jó...
MÁRTA (leteszi a villát) Fejezd be, kérlek!
DITKE Kis malacka!
LETTI Bővült az állatkert: patkány, malac, nyuszikamárti... Cirmi jól van?
DITKE Tényleg! Szegény pára. Márta, adj neki egy kis kaját! A konyhában megtalálod a zacskót.
LETTI Majd én!

(Letti felugrik, kiszalad a konyhába.)

MÁRTA Ma nagyon hülye.

DITKE Ne temess még! Jól vagyok, de megérzi az ember, mikor közeleg a vég. Majd megtudod te is. Nem örülök, hogy megtagadod a nemzeted, mert nekem mindig fontos volt az identitásom...

MÁRTA Én nem...

DITKE Ne vágj a szavamba! Azt sem szeretem, hogy ezekre az izékre fecsérled az energiád. Jó, tudom, te hiszel benne, de semmi értelme. Ezrek vesznek körül, mégis egyedül vagy. Megérdemled a házam, mert tudom, hogy jó kezekben lesz. Eladhatod majd, ha akarod, de kedvesebb lenne nekem, ha megtartanád! Most úgysem ér sokat, meg a mocsarat is fel kellene tölteni! Tartsd meg! Talán majd lesz egy gyereked egyszer... Nem tudom, hogyan, de majd csak elfogadod a faszt...

MÁRTA (ordít) Ditke!

DITKE Jól van, jól van... Nem kényszer a tortaevés, tudod. Akkor nem lesz gyereked, annyira nem érdekel. Élj egy kicsit! Ne úgy haljak bele a síromba, hogy azt gondoljam utolsó gondolatommal, hogy megszántam szerencsétlen életedet. Mert több vagy annál, mint amit mutatsz. Egyél uborkát, egészséges!

LETTI (jön vissza) Cirmi már felbontotta a csomagot.

DITKE A zabagép! Megdöngönyözted, mi?

LETTI (iszik) Ditke, köszönjük a felajánlásod, s bár legfontosabb, hogy élj még sokáig, azt is tudnod kell, hogy nekünk ez a ház túl sok...

DITKE Adok hozzá némi apanázst. Néhány tízmillióm van szanaszét, az is Mártáé lesz.

LETTI (döbrent csend) Mi?

(Letti mélyen Márta szemébe néz, aki fel sem fogta, mit mondott Ditke.)

LETTI Megleptél! Tízmilliókra nem számítottunk, ugye, Márta?

DITKE Adom, és kész! Mártával mi... hogy is mondjam: egyek vagyunk. Te biztosan tudod, mit is jelent ez.

LETTI Mi is egyek vagyunk. Ami az enyém, az az övé.

DITKE Erről beszéltem. Pitét?

LETTI Várjunk még a desszerttel, ezt MOST kell letisztázni!

DITKE Ezen nincs mit letisztázni. A lányom nem érdemli meg a jussát, miatta ne aggódjatok! Itt hagyott egy... Mindegy. Távol van tőlem évtizedek óta, Márta áll legközelebb hozzám már egy ideje. A legközelebb. A ház és az a negyvenvalahány millió Mártáé lesz! Így akarom. Emésztgessétek, van még időtök! Nem rohanok a halálba, van még egy kis apróm az életből.

LETTI Látod, Márta, el kell fogadnod! Nem holnap jön el a vég kezdete. Sem holnapután...

DITKE (Mártának) Mi van veled?

MÁRTA Semmi... gondolkozom.

LETTI Képzeld el, ha Ditke MOST nyomna a kezébe egy kisebb vagyont! Lenne helye, ugye?

DITKE A vagyonoknak mindig van helye. De a gazdagság legnagyobb rákfenéje az éhség. Mert sosem akar jóllakni vele az egyszeri földi halandó. Most kellene valamennyi?

LETTI Márta MOST nem érzi, mennyit jelent neki, hogy segíted őt közelgő haláloddal. Bátraké a szerencse, hősöké a haszon.

DITKE Látom, kedves szavad a *most*.

LETTI Most vagy soha! (énekel Mártának) Nyitva van az aranykapu, *csabuljatok* rajta... (nevet) Nem találok a helyem, mint labirintusban a kísérl^{etti} patkány. Ám a patkányok jussa a méregfalál, míg enyém egy megnyugtató ölelés, ugye, Márta? Apropos, Cirmi nem eszik bele a méregbe? Láttam, ott van kibontva a konyhapulton.

(Letti jelentőségteljesen néz Mártára.)

DITKE Oda nem ugrik fel. Lomha és öreg már.

LETTI Most nem kérünk tőled... Pofátlanság lenne! Ráadásul amennyi kellene... Az bőven kimeríti a sok fogalmát.

DITKE Majdhogynem sokk? (nevet) Jól van, oldjátok meg magatok! Aztán majd rendbe jöttök, ha elmentem a sivár halál sivatagába.

LETTI Költői vagy, tetszik. (csend) Félsz?

DITKE A haláltól? Nem. Bízom benne, hogy csendes lesz. Ám ha mégsem, az ágyam mellett, a második fiókban lapul anyám revolvere hét golyóval.

LETTI Héttel?

DITKE Halál előtti fájdalomcsillapításnak tökéletes. Márta, nem vagy valami bőbeszédés.

(Márta őrlődve hallgatta a másik kettő beszélgetését. Megérett benne Letti fenyegetésének tétje: MOST kell az örökség! Látszik rajta, hogy elszánt a gyilkosságra. Hirtelen felpattan, felkapja a pités tálat, s kirohan.)

MÁRTA Teszek porcukrot a pitére!

LETTI Ha mész, a patkánymérget is szórd a helyére!

DITKE Oh, micsoda figyelmesség itt is, ott is!

LETTI A halál nem játék. S a pite sem ér sokat porcukor nélkül.

DITKE (Márta után kiált) Cirmit is kiengednéd?

LETTI Most, hogy ketten maradtunk, biztosítalak róla, hogy a gibbonoktól nekem is feláll az összes szőröm.

DITKE Azt gondoltam, csupasz vagy mindenhol.

LETTI Majdnem.

DITKE Az a divat mostanság, nem?

LETTI Aki kíváncsi, hamar megöregszik.

DITKE Ennél öregebb már nem leszek.

LETTI Tényleg nem. A második fiókban tartod?

DITKE Ott a revolver helye. (csend) Szép vagy, szöszi.

LETTI Köszönöm.

(Ditke megsimogatja Lettit.)

(Márta jön vissza a pitével. Összenéznek Lettivel: rászórta a patkánymérget a süteményre. Márta leteszi a süteményes tálat az asztalra, s Lettivel szemben leül. Ditke boldogan szed magának tányérjára, majd komótosan megeszi a pitét. Nagy a csend. Ditke újabbat eszik, majd még egyet.)

DITKE   Nem esztek?

(A lányok nemet intenek.)

DITKE   Na még egyet!

(Ditke a negyedik pitét is megeszi, majd megtörli száját, a tányért az asztalra teszi, s kényelmesen hátradől. Hosszú percek telnek el.)

DITKE   Finom volt. (csend) Mi van veletek?

MÁRTA   Semmi.

DITKE   Hulla vagyok...

(A két lány ijedten összenéz.)

DITKE   Meleg van, nem?

(Ditke hátradől, lassan lehunyja szemeit. Márta kétségbeesetten néz Lettire, de a másik lány nyugalmat áraszt tekintetével. Ditke kinyitja szemeit.)

DITKE   Használtok valamit..., vagy csak kézzel...? Nyelvvel...?

(A lányok ijedten összenéznek. Ditke újra elalszik. Hosszú percek múlva felkiált.)

DITKE   Vigyázz a házra!

(Újra elájul. Most már mindkét lány feszülten, várakozóan figyeli.)

DITKE (halkan) Anyám egy rohadt komcsi kurva volt...

(Márta és Letti várakozik csendben. Lassan múlik az idő, ilyen hosszú csend még nem volt. A lányok kezdik elfogadni, hogy vége. Ám Ditke újból megszólal, halkan, nyöszörögve.)

DITKE Fáj...

(Márta kezd rosszul lenni, nem tudja tartani magát.)

LETTI Mindjárt...

MÁRTA (suttogva) Nem bírom hallgatni!

(Ditke egyre hangosabban nyöszörög. Utolsó erejével felhúzza magát, feláll, s elindul. Ám a kanapé mögé zuhan. Márta felugrik, remegve takarja el szemét. Letti nyugodt és kegyetlen.)

LETTI Most.

(A kanapé mögül megjelenik Ditke keze.)

LETTI (felsikolt)

MÁRTA (ordít) Miért nem halsz meg csendben?

(Márta felkapja Ditke párnáját és az asszony fejére nyomja. Ám hiába, nem akar megfulladni a haldokló. Márta felkap egy vázát, s szétveri Ditke fejét. Hosszú, néma csend követi a kegyetlen gyilkosságot. Márta a földre ejti a vázát. Ám a véres párna a kezében marad. Rémulten dobja le a földre.)

MÁRTA Véres.

LETTI Mit csináltál?

MÁRTA   Megtettem.
LETTI   Mit csináltál?!
MÁRTA   Vigyük ki!
LETTI   Te nem vagy normális! Megölted...
MÁRTA   (nyugodt) Ez volt a terv, nem?
LETTI   De nem így. Nem így terveztem.
MÁRTA   (törölgeti kezét) Kezemről a vért nem mossa le semmi.
LETTI   Meghalt?

(Márta vészjóslón néz rá: igen!)

MÁRTA   Vigyük ki!
LETTI   Hogyan?
MÁRTA   Hozz egy lepedőt!

(Letti szó nélkül kimegy.)

MÁRTA   (hirtelen felsír) Bocsáss meg...!

(Úgy tűnik, Márta zokogása megállíthatatlan! Jön vissza Letti, s lám, Márta újra erős és határozott. Dít két becsavarják egy lepedőbe, s kihúzzák a szobából a véres testet. Nagy puffanás hallatszik kintről, majd jönnek vissza.)

LETTI   Véres a kezem, s lehetetlen letörölni! Mit tettél?
MÁRTA   Dráma ez, Letti. (megragadja letti karját) Dráma.

(Hosszan nézik egymást.)

LETTI   Eresszél!
MÁRTA   Nem.
LETTI   Miért nem eresztesz?
MÁRTA   Nem akarlak.

(Egymásnak esnek vadul, örülten. Csókolják, simogatják egymást, letépi ruháikat. Szeretkeznek: gyorsan, ordítva, a csúcsra eljutva. Lihegve fekszenek egymáson. Letti szemében a csodálat fénye csillan meg.)

LETTI Hát ilyenné lettél!

MÁRTA (csend) Megtettem. S most örült csend feszíti széjjel fejem.

LETTI Megtetted, igen. De hogyan tovább?

MÁRTA Enyém a ház, s a vagyon. Ezt akartad.

LETTI De nem így. Belegondoltál, mi lesz ezután? Van egy véres hullánk. Milyen magyarázattal állsz elő?

MÁRTA Kinek?

LETTI Hm. Te hülye vagy! Szerinted nem kell elszámolni egy halottal? Vagy a kádban tároljuk, míg elillan a test? Vagy... Hogy gondoltad ezt?

MÁRTA Nem tudok gondolkodni. A jóslatokon jár az eszem.

LETTI Miféle jóslatok?

MÁRTA (hallgat)

LETTI Hm?

MÁRTA Semmi.

LETTI Nem, drágám, nem semmi, hanem nagyon is valami, amit meg kell oldanod!

MÁRTA Meg kell oldanunk.

LETTI Szánalmasan gyáva vagy néha, szerelmem. Nélkülem csináld végig, hisz a te gyermeked e vérengzés ötlete.

MÁRTA Igazad van. Én öltem meg. Szeretteim között választanom kellett... S döntöttem.

LETTI Te szerencsétlen! Az a világhíres eszed elhagyott? Ebből hogyan mászol ki?

MÁRTA Nem tudom. De veled csinálom végig. Együtt.

LETTI Aha.

MÁRTA Ami az enyém, az a tiéd is. Ugye tudod?

LETTI (csend) Késő van, aludjunk! Tiszta fejjel majd átgondoljuk.

MÁRTA Le nem hunyom a szemem, míg a szívem zakatol!

LETTI Te tudod!

MÁRTA Maradj mellettem! Kérlek...

LETTI Hulla vagyok.

MÁRTA (csuklik egyet)

LETTI Álmos és fáradt. Még sohasem aludtam halottal egy házban. Bizarr. Mintha egy filmbe költöznék hirtelen, úgy érzem magam.

MÁRTA Félsz?

LETTI Most még nem. Majd ha felfogom, mi történt, talán! De az is lehet, hogy könnyen megoldjuk. Végül is jó hatással volt rád ez a tett! Tettél végre valamit.

MÁRTA Megöltem Ditkét egy házért.

LETTI (gúnyosan) Az én házam az én váram! Értéktelen szarság... Arra gondolj inkább, hogy azzal a negyvenvalahány millióval rendbe titted az életünket!

MÁRTA Tett, tett, tett... Utálatos szó.

LETTI Csak te ne legyél az: utálatos!

MÁRTA Mondd meg, mit tegyek!

LETTI Én? Megint én? Én legyek a *férfi*, én? Nézz rám! Ilyen egy nő. A szerelmed, a szeretőd, a szeretted. Semmit nem érsz. Te, a nagy embervédő, ha magadról van szó, tehetetlen vagy. Cirmit majd engedd be éjszakára! Ne vernyákolja fel az egész falut!

MÁRTA Mégis Ditke lett az első...

LETTI S a macska a következő. Jóéjt.

(Márta hánykolódik a kanapén, nem tud aludni. Megjelennek a boszorkányok.)

BOSZORKÁNYOK Rút a rút, s szép a szép. Rút a szép, szép a rút...

D.BOSZORKÁNY Hagyjuk! A gyilkos uralkodót éltsük

Inkább, hisz a vár ura ő!

M.BOSZORKÁNY Mély a vérkút...

L.BOSZORKÁNY Összegezzünk, aztán menjünk!

D.BOSZORKÁNY Leckéztessük

A vérgyilkolva álmodót! Jóslásra fel!

BOSZORKÁNYOK Védd a várad, óvjad a szerelmetestől!

Elárul, megtagad, elszédít egy blöffel.

Ám ne félj, búcsút vesz önnön életétől!

Uralkodj, Márta, míg lehet! Végtelenül!

De rettegj, ha az elzárt szobában a húr

önmagában zeng! Kísérteted hegedül,

S halálszonáta jelzi: nem vagy már várúr.

Eljő, kit az asszony szült, s várad övé lesz!

Kit az asszony szült, mocsárba úz, s megdöglesz.

(Reggel. Üres a nappali. Letti jön be hálóingben, ásítva keresi Mártát. Egy keserves nyávogás hallatszik kintről, majd egy tompa puffanás. Kis idő múlva Márta jön be a konyhából, karján egy nagy karmolással. Letti kirohan a konyhába, a döglött Cirmivel karjában jön vissza.)

LETTI Ez mi?

MÁRTA Aludni nem tudtam egy szemhunyásnyit sem. Nem hallgathattam Cirmi kétségbeesett zokogását.

LETTI Ez egy macska. Állat. Az állatok nem zokognak, főleg, ha macskák: esznek, szarnak, alszanak, nyávognak. Miért kellett ezt is agyonverned?

MÁRTA Ki az a másik *ez*?

LETTI Megint szavakon lovagolsz.

MÁRTA Te vettél rá erre is!

LETTI Én lettem hirtelen a felbújtó? Tüntesd el a házból. Szegény pára, szerintem megkedveltem volna!

MÁRTA Vállalnom kell a büntetést!

LETTI (csend) Egy nagy faszt! Vidd ki Cirmit, aztán elmondom, mire jutottam. Vidd már!

(Márta megfogja a macskát, s kimegy.)

LETTI (csend) Nem ezt kellett volna! Nem így kellett volna! Én nem így akartam!

(Letti szinte némán, halk sziszegéssel ordítani kezd, majd egy neszre észhez tér. Jön vissza Márta.)

MÁRTA Gyilkolni nem nehéz. A terhet cipelni utána, az az elviselhetetlen.

LETTI Elmondom, hogy lesz. Együtt maradunk. Együtt kell maradnunk. A hullát a mocsárba dobjuk. A macskát is. Eljátszszuk a kétségbeesett látogatót, aki nem találja a ház gazdáját. Sebzettek leszünk, gyengék és anyátlanok. Aztán temetünk és gyászolunk. És felbontjuk a végrendeletet, magunkhoz vesszük, ami a miénk, és élünk halálig. Jó lesz így?

MÁRTA (összeomlik) Nem tehetem...

(Letti megrázza Mártát, aki elhagyja magát, a földre csúszik, összekuporodva zokog. Letti egy baltát emel fel az asztalról, ijedten visszateszi.)

LETTI Már megtetted! Éleszd fel azt a híresen éles agyad, s tisztíts el minden akadályt és áruló nyomot!

MÁRTA Megöltem... Agyonvertem...

LETTI Ne legyél gyerek! Én hülye, még én vártam tőled egy kölyköt, amikor te vagy az: kisgyerek. Egy nyomorult kis szardarab. Szedd össze magad! Csináld meg, amihez értesz! Fedhetetlennek kell maradnunk a társadalom előtt!

MÁRTA (kacag)

LETTI Megőrültél?

MÁRTA Társadalom? Te a társadalomról beszélsz? Mi közöd van neked a társadalomhoz? Te a *társtalanadalom* magányos mocska vagy. Én kapartalak vissza az életbe.

LETTI Fejezd be!

MÁRTA Fogd be a pofád! Egy gyilkossal beszélsz, ne feledd!

LETTI Megijesztesz.

MÁRTA Nagyon helyes. Innentől rettegj tőlem! Mert aki kettőt öl, az hármat is ölni fog! A jóslatok melletttem szólnak: legyőzhetetlen vagyok. Lehetetlen megállítani. Uralkodásra születtem...

(Hirtelen újból összeomlik Márta. Zokog. Egyre inkább elhalkul, a végén már csak szípig. Letti óvatosan magához veszi a baltát. Szerepbe bújuk, a kedves tanítónéni

szerepébe. Próbálja megnyugtatni Mártát, úgy beszél hozzá, mint egy fogyatékos kislányhoz. Néha gúnyba csap át a játék, de Letti kontrollálja magát ilyenkor.)

LETTI (nyugodt) Te vagy az uralkodóm. A jóslatod is megmondta.

(Márta felnéz, Letti az asztalra dobja a baltát.)

LETTI Ez mi?

(Márta magához veszi a baltát.)

MÁRTA Ma éjjel újra beszéltek hozzám... A három rútság... Addig enyém a trón, ameddig a hegedű magától nem zenél. S a váramat csak az bitorolhatja el, kit az asszony szült. Az asszony.

LETTI Úgy van, az asszony. De ki AZ az asszony?

MÁRTA Talán Ditke? Nem tudom... Hol a hegedű?

LETTI A szobájában.

MÁRTA Van még egy.

LETTI Hegedű?

MÁRTA Nem.

LETTI Jóslat?

MÁRTA Igen.

LETTI Nos?

MÁRTA (ránéz) Nem fontos.

LETTI Pihenj, ha akarsz! De van még feladatunk.

MÁRTA Egy új életet kell felépítenünk holnap.

De ha szenvedéllyel halálba rohanunk,

Mindent elvesztünk, mire új hajnal pirkad.

LETTI (csend) Úgy lesz, szerelmem, uralkodóm.

MÁRTA Menjünk halottakat dobálni a mocsárba!

LETTI Követlek.

(A halott Ditke lépked a nappaliban. Letti nem látja, csak Márta, aki rémülten bújik el a kísértet elől.)

MÁRTA Ott...

LETTI Ott? A véres párna zavar? Mocsárba vele!

(Letti elindul, hogy felvegye, de Ditke arrébb rúgja.)

MÁRTA Él még a halott!

LETTI Öhm... Ha nem lenne fontos eltüntetni mind, mi ellenünk vall, azt mondanám: *kórház?* S a pszichiátriát kérném szó nélkül!

(Ditke komótosan kísétál.)

MÁRTA Láttam Ditzét.

LETTI Én is látom sokszor. Még hallom is néha.

MÁRTA Az emberek már ezeréve gyilkolnak akarva-akaratlan, s ki hirtelen, ki szenvedve múlik ki. Nem számít. De kísérteni az életben nem szokás, ugye?

LETTI Filmen inkább.

MÁRTA Megőrültem?

LETTI Félek is kicsit. (csend) Cirmi még nem tűnt fel?

MÁRTA Emberről beszélek, nem állatról. Bár... Az állat már én vagyok.

LETTI (most lett elege) Nagyszerű. Ülünk le!

(Leülnek. Márta meredten néz, mint egy tébolyult. Hiszen az is! Vagy nem?)

MÁRTA Vadállattá lettem.

LETTI Nos. Márta, édesem, nem túl hirtelenek ezek a hangulatváltásaid? Mintha játszanád az őrültet, a gyenge gyermeket, a marcona hóhért... Nem folytatom. Játsszol? Játsszol velem?

MÁRTA Eddig te űztél játékos velem.

LETTI Tény. Mindig is lépéselőnyben voltam, de most, hogy új oldalad megismertem, életem értelme némileg más irányba fordult. Merőben más irányba. (felsír) Zokognom kell, ami nem volt szokásom. Félek, rettegek tőled. Jól van ez így?

MÁRTA Még nem tudom. De a harmadik jóslat nem erősíti bizalmam.

LETTI Mi áll benne?

MÁRTA (fülel) Egy csákány? Kasza? Vagy ez a balta csupán? Éles legyen, az a lényeg.

LETTI Egy éles izé áll benne? Kiben?

MÁRTA (az ajtóra mutat) Benne.

LETTI (kopognak) Ki lehet?

MÁRTA A harmadik halott.

LETTI Tudtad, hogy jön?

MÁRTA Megéreztem.

LETTI Kicsoda?

MÁRTA Nem tudom. Nézd meg!

LETTI Nem merem.

MÁRTA Merd!

LETTI Jó.

(Letti kimegy, majd sápadt arccal jön vissza.)

MÁRTA (halkan) Megsúgta egy szellem...

LETTI A szomszéd. Hatalmas férfi! Gyümölcsöt hozott. Editkének. Aki a Ditke, ugye?

MÁRTA (feláll) Editke halott, szomszéduram!

(Márta, kezében a baltával, kirohan. Kedves diskurálás, aztán egy reccsenő ütés, majd egy tompa puffanás hallatszik. Néhány gyümölcs gurul be a nappaliba. Márta jön vissza, arca már nagyon véres. Leül.)

MÁRTA Mély a mocsár, ugye?

(Letti ül a kanapén. Most már ő is tébolyban leledzik, plusz meglehetősen részeg. Halkan dúdol egy gyerekdalt. Kintről pakolás hangja hallatszik, majd néha Márta káromkodása.)

LETTI   Még mindig itt egy folt. (dörzsöli a kanapét) Véres itt már minden! Márta! (csend) Márta, szerelmem, uralkodóm, királyúrfim! Szülök kisgyereket neked, ha kéred. Csak a vért mosd le! Mosd le a vért! (sír) Senki sem látja a vagyont, a palotát, az uralkodásunkat. Minek akkor az egész? Titokban tartva láthatatlan az egész fosság, szarság, hűgység, gennység, ááááá! Mindenhol folt. Kosz, por, mocsok, mocsár... Hol a mocsár? Belemegyek. Jaj, nem jó, a mocsár Márta helye. Az ő tüdeje teljen meg sárral, ganéval, undormánnyal. Nekem szép halál kell. (mutatja) Golyócska a fejecskémbe?

(Belép Márta.)

MÁRTA   (csend) Megittál minden pálinkát?
 LETTI   Egy véres folt vagy te is.
 MÁRTA   A golyócskát eltaláltad. S a fejecskédet is. Segítesz?
 LETTI   Megtelt a mocsár?
 MÁRTA   Még nem.
 LETTI   Ki volt neked Ditke?
 MÁRTA   (csend) Ő csak a Ditke volt...

(Márta elrohan. Letti néz utána, majd halkán sírni kezd, aztán nevet, kacag, majd ordít: részeg örültségében nem tud magával mit kezdeni. Hirtelen elalszik. Csend. A távolból alig hallhatóan egy csobbanás hallatszik. Majd még egy. Lépések, jön vissza az elszánt arcú Márta. Leül Letti mellé. Simogatja a lányt.)

MÁRTA

(keservesen nevet) Egy pillanat, egy döntés, ami visszafordíthatatlanná teszi a jövőt! Tegnap még ártatlan bárány voltam, s a holnapom vérfarkasként élhetem le. Nincs visszaút. Nincs *Ctrl+Z*, a képernyőn véresen vörös a felirat: *Game Over*. Játék az élet? Elég durva! Szarvasvadásznak mondjuk magunkat, s hisszük, hogy az áldozati nyúl agancsokkal felszerelkezett nagyvad. Mert a döntéseink nem passzoltak. Veszítettünk. Külön döntöttünk, bizalom nélkül. Így nem lehet győztes a vadász! Így csak szerencsétlen *Gollamokként* téphetjük ki a gyűrűt a mocsárba zárt férgékből. Rossz döntést hoztam én is, rossz döntést hoztál te is. Egy pillanatnyi zavar a tudatban... Már nem változtathatunk. Idegszálainkkal az éberségre kell összpontosítani, s másra nem jut energiánk. Elbújunk a világ elől, s próbálgatjuk dicsőségnek hazudni a kudarcot. A jóslatok megszálottja lettem. De ki az a vészmadár, aki a tükörből néz vissza rám?

(Észreveszi a virágot az asztalon. Felemeli, közelről beszél hozzá.)

MÁRTA

Nézlek, te virág. Mert élsz. És élőlény nem maradhat életben! Csak a mocsár. Hagynálak békén, de nem teszem. Nem bízom benned sem. Senkiben sem bízom már. Így rád is a halál vár. Nem versz át, te növény! Majd jön Simon, a mágnusnyomozó, és kihallgat, te elárulsz, elárulod a gyilkost, aki én vagyok. Nem hagyom, hogy megtegyed. Megöllek, virág. Bocsáss meg! Ha tudsz...

(Márta szétszabdálja a virágot, majd kirohan. A zajra Letti felugrik.)

LETTI

Magamat még menthetem! (suttogva telefonál) Segítség... Jöjjenek... mentsenek meg! Megöl! Engem is megöl... A szerelmem...

(Márta a kanapén ül, kezében Ditke véres párnája. Letti mögötte áll idegesen, zaklatottan, gyorsan veszi a levegőt, láthatóan nincs jól.)

MÁRTA   Telefonáltál?
 LETTI   Nem telefonáltam.
 MÁRTA   A rendőrséget hívtad?
 LETTI   Nem a rendőrséget hívtam.
 MÁRTA   (csend) Jönnek?
 LETTI   Mindig jönnek.
 MÁRTA   Akkor vége.
 LETTI   Vége van, Márta.
 MÁRTA   Hát beigazolódott az első jóslat: elárultál.
 LETTI   Ez volt?
 MÁRTA   Igen. Te!
 LETTI   Ezért nem mondtad?
 MÁRTA   Ezért nem mondtam.
 LETTI   Elárultalak. Sajnálom...
 MÁRTA   Már késő...
 LETTI   Sosincs késő!
 MÁRTA   (Lettire néz) Gyilkoltam, hazudtam, kegyetlenné lettem, ám láss csodát: feloldozom magam bűneim alól a kimondott szóval! De a bűnök bűnét lemosni nincs képességem: elárultam az embert, kiöltem magamból. Nincs visszaút.

(Letti sírásra görbülő szájjal néz könyörögve Mártára.)

LETTI   Engem hagysz élni, ugye?
 MÁRTA   Minek élnél?
 LETTI   (csend) Azt még nem tudom.
 MÁRTA   Valamit nagyon elrontottam.

LETTI (suttogva) Valamit nagyon elrontottál.

(Márta egy zenés álomban találja magát, ahogy Letti is, majd jön Ditke, a macska, s a halott szomszéd. Haláli revü!)

MÁRTA Valamit nagyon elrontottam.

LETTI Valamit nagyon elrontottál.

MÁRTA Valamit nagyon másképp kellett volna!

LETTI Kár, hogy nem szóltál!

MÁRTA Gyere, kicsi, ülj ide mellém!

Figyelj rám!

Tudod, az élet kifordítva, lám,

Ugyanúgy szól,

Csak moll helyett dúrban.

LETTI Valamit elrontottunk, te is, én is,

MÁRTA Valahogy úgy érzem mégis...

Most élek boldogan,

Itt vérzel mellettem,

Benned a pengém, forgatom,

Véresen kegyetlen.

Kínozlak örömmel.

LETTI Szétkarmolsz körömmel.

EGYÜTT Szívünkben gyűlölet,

Fogadjuk közönnyel!

LETTI Roppanó koponyád

Aljasul szétverem,

Agyadba kiszáradt mocsokból

Vésem bűnjellem.

MÁRTA Torkodat kitépem,

LETTI Nem számít, élvezem!

Kínozzál örömmel!

MÁRTA Szenvedve vétkezem.

EGYÜTT Egy új világ kapuja nyílt meg máma.

Véres karddal lépünk rajta át.

Pusztítgatunk térdig vérben ázva.

S dúdoljuk a Halál dallamát.

(A halott, véres fejű Ditke lépdél táncolva a színen, karjaiban az agyonvert Cir-mivel.)

DITKE   Kalauz integet:
Halott, Pokolba menj!
Kikérem magamnak,
Én jussom fenn a Menny!
Mi van itt hiánycikk?
Nem sok, mi hiányzik.
Talán egy hatalmas,
Vérkemény, forró...
MACSKA   (nyávog)

(Ditke táncikál a kimúlt macskával, Letti Mártához bújik, s szaxofonján szólózik a gyümölcsös szomszéd, kinek véres fejéből kiáll egy balta.)

MINDENKI   Hullajó a hullámozó Halál!
Mind gazdag, ki gyilkos otthont talál.
Erről szól a sikolyt zengő dalom.
MÁRTA   Hegyként áll előttem, a vérben ázott,
Porhüvelyknyi halom.

(A halottak táncolva távoznak a haláli revüből, Letti az álmvilágból visszatér a valóságba, s rettegve nézi a tébolyultan daloló Mártát.)

MÁRTA   Lim-lom.
Lim-lom.
Dalom.
A dalom.
Társ a dalom.
Társadalom.

Lim-lom.

Lim-lom.

Lom...

(Újra csend. Márta a kanapén ül, kezében Ditke párnája. Letti mögötte áll zaklattan. Ditke szobájából hegedűszó zendül fel hirtelen: Ditke mobilja szól, a csengőhang a hegedűszó. Letti összeomlik.)

LETTI Szól! Szól a hegedű...

MÁRTA Szellő pengeti húrját? Tán a szél az...

LETTI Ez nem lehet... Honnan? Honnan jutottunk ilyen mélyre, Márta? A földöntúli hangokat halljuk. A démonok így büntetnek bennünket. Hallod? Hallod?

MÁRTA Szól a hegedű. Hm. A jóslatok másodikja is beteljesedett. Uralkodásomnak vége közeleg. Már vártam, nem lepett meg.

(A szobában is megszólal a telefon. A két lány mozdulatlanul hallgatja a fülsiketítő csöngést. A telefon üzenetrögzítőre vált.)

TELEFON Anya... én vagyok. A lányod. Hívtalak a mobilodon is... Nem vetted fel, pedig... Mindegy. Nagyon régen nem beszélünk... Nem tudom, miért. Ma hajnalban arra riadtam fel, hogy hiányzol. Hazamegyek. És... Mindent átbeszélünk. Azt hiszem... Szeretlek...

(A telefon hosszú búgással tölti meg a csendet. A két lány összenéz: Letti kétségbeesett, Márta szenttelen. Megváltoztak.)

LETTI Ezt kurvára megszívtuk...

(Letti kirohan Ditke szobájába. Márta meredten bámulja a telefont.)

MÁRTA Ím, az örökös hangja szólt a távolból:

Akit az asszony szült, kéri a jussát.
A harmadik jóslat is feltört a Pokolból:
Királynő így veszti vérrel szentelt trónját.
Hol az erény és bűn buja duettje cseng,
Tudom: a merész igazság odaát zúg...

(A háttérben Letti lépdél át a szobán. Lógó kezében Ditke sokat emlegetett öreg revolverét szorongatva tűnik el a mások oldalán.)

MÁRTA   Vérrel írt kottából fals harmónia zeng.
Halálkórus falakba vésett kint bűg.
A démoni éjben mi maradtunk, ketten...

(Kintről revolverlövés dördül, majd egy test zuhan a földre.)

MÁRTA   Oh, hát egyedül vagyok, szerelmem kihűlt.
A hóhér marka kéjesen ér majd tetten.
S mikor a sok jóakaró, ha összegyűlt,
Hogy együtt taszítson az éhes halálba,
Akkor süllyedek az élttelen mocsárba.
Oh, a gödröcskékből bármikor kimásznék!
De a végtelen mély elnyel, magába zár.
A megtorlatlan bűnök bűne ajándék
Lenne annak, kit elárul az életbazár?
Hisz minden élő emberben él a gonosz!
A vétek egy pillanat, egy téves döntés
Ármánya. A terv megbukott. Jó helyett rossz
Útra lép a gyáva. Ennyi. Visszalépés?
Nincs! Aljasból erkölcsös nem lehetek már.
Fordítva más. Kulcs a zárban, de csak amott.
Pedig bennem van még a szűz. Az a kislány,
Ki háborúz az ellen, mit a Sors szabott.
Előhozhatnám az embert! Nem akarom.
Ez erény, vagy gyengeség? Hm... Leszarom.

(Megjelennek a boszorkányok.)

D.BOSZORKÁNY	Ez belepusztult a kebelmeleg kígyómarásba.
L.BOSZORKÁNY	Ezt a gyarló gyávaság rántotta a halálba.
M.BOSZORKÁNY	Ezt az isteni természet ölte a végtelen mocsárba.
BOSZORKÁNYOK	Ez a három belehalt az emberiség mocskába.

(Függöny.)

Budapest, 2015.